

Flamingo'nun İlk Resmi

Çınar BİBER

Flamingo'nun İlk Resmi

Çınar BİBER

Işıltılı lagünün kıyısında, suyun güneş ışığıyla dans ettiği yerde, flamingo Felicity yaşırdı. Yumuşak mercan pembesi tüyleri ve nazık kirpikli parlak kehribar gözleri vardı. Her sabah uzun boynunu gerer ve yiyecek küçük karidesler arardı. Ama son zamanlarda Felicity kahvaltıdan bile daha ilginç bir şey bulmuştu.

Bir g n, sazlıkların yanında y r rken Felicity p r zs z, d z bir ta  fark etti. Tuval i in m kemmел bir  ekle sahipti. Siyah u lu gagasıyla onu aldı ve eve ta ıdı. O ak am, ezilmi  meyveleri ve parlak ye il yaprakları karı tırarak renkler yaptı. İnce bir dalla resim yapmaya ba ladı. İlk resmi pembe ve turuncu bir girdaptı—tıpkı lag n n  zerindeki g n batımı gibi.

Felicity resim yapmayı her şeyden çok seviyordu. Dans eden balıkları, kıpırdayan solucanları ve esintide sallanan uzun otları resmetti. Küçük gök mavisi önlüğü her zaman renklerle lekelenmişti ve küçük kırmızı beresi başında yan yatmıştı. Resimlerini bir çalının altında saklıyordu çünkü sıra dışı resimlerinden utanıyordu. Düzenli veya düzgün değillerdi—vahşi ve parlaklardı.

Bir öğleden sonra, kaşıkcı kuşu Pip ziyarete geldi. Pip, beyaz ve soluk gri tüyleri ve uzun, düz gagası olan neşeli bir arkadaşı. Her zaman küçük sarı bir çanta taşır ve bir kulağının arkasına yeşil bir yaprak takardı. 'Felicity, ne saklıyorsun?' diye sordu başını yana eğerek. Felicity kızardı ve ona gizli resimlerini gösterdi.

Pip'in sıcak kahverengi gözleri hayretle büyüdü. 'Bunlar harika!' dedi. 'Bunları lagün festivalinde sergilemelisin!' Felicity başını salladı, mercan pembesi tüyleri kabardı. 'Ah hayır, yapamam. İnsanlar gülebilir. Resimlerim çok tuhaf.' Pip nazıkçe gülümsedi. 'Yeni bir şey denemek cesaret ister. Ama ben yanında olacağım.'

Lagün festivaline sadece bir hafta kalmıştı. Bütün hayvanlar hazırlık telaşındaydı. Su samurları deniz kabuğu hokkabazlığı yapıyor, kurbağalar karga sesli şarkılarını akort ediyor ve yusufçuklar danslarını prova ediyordu. Felicity uzaktan izliyordu, kalbi heyecanlı bir kelebek gibi çırpınıyordu. Katılmak istiyordu ama korku onu geri tutuyordu. Pip bunu fark etti ve kanadını hafifçe sıktı.

Pip her gün Felicity'nin yuvasını ziyaret etti. 'Hadi resimlerini gösterme pratięi yapalım,' dedi. Pürüzsüz bir kütük üzerinde küçük bir sergi kurdular. Felicity'nin resimleri ahşaba yaslanmıştı—bir renk patlaması. Pip ziyaretçi rolü yaptı. 'Ah, ne güzel!' diye haykırdı. Felicity kıkırdadı ama siyah uçlu gagası hâlâ titriyordu. 'Ya kimse beęenmezse?' diye fısıldadı.

Pip bir an düşündü. 'Sanat bir lagün gibidir—sürprizlerle doludur. Bazı balıklar parlak, bazıları utangaçtır. Ama hepsi güzeldir.' Felicity resimlerine baktı. Her biri kalbinden bir parça taşıyordu. Belki Pip haklıydı. Belki sıra dışı resimleri özeldi. Derin bir nefes aldı ve cesur olmaya karar verdi. 'Tamam,' dedi. 'Yapacağım.'

Festivalden önceki gece Felicity uyuyamadı. Yuvasında dönüp durdu, uzun ince bacakları yumuşak otlara dolandı. Ya diğer hayvanlar parmakla gösterip bakarsa? Ya Belediye Başkanı Heron resimlerinin çok dağınık olduğunu söylerse? Küçük kırmızı beresine baktı ve Pip'in sözlerini hatırladı: 'Yeni bir şey denemek cesaret ister.'

Festival sabahı lagün heyecanla uğulduyordu. Ağaçlardan deniz yosunu süsleri sarkıyor ve deniz kabuklarından yapılmış fenerler hafifçe parlıyordu. Mor bir festival kuşağı ve yuvarlak gözlükleri olan uzun gri balıkçıl Belediye Başkanı Heron herkesi karşıladı. 'Yıllık lagün festivalimize hoş geldiniz!' diye duyurdu. 'Topluluğumuzun yeteneklerini kutlayalım!'

Felicity sergisinin arkasında durdu, kalbi küt küt atıyordu. Resimlerini suyun yakınındaki büyük düz bir kayanın üzerine yerleştirmişti. Her biri bir renk girdabıydı—pembe, turuncu, yeşil ve mavi. Pip yanında durdu, kanadını tuttu. 'Bunu yapabilirsin,' diye fısıldadı. Felicity derin bir nefes aldı ve öne çıktı. Mercan pembesi tüyleri güneş ışığında parıltıydı.

Bařta dięer hayvanlar sadece yanından geip gitti. Felicity'nin kalbi sıkıřtı. Sonra kk bir kurbaęa yanına zıpladı. 'Vay! řu renklere bak!' diye vırakladı. Kısa sre sonra daha ok hayvan toplandı. Su samurları dans eden balıklar resmine bayıldı. Yusufuklar girdaplı gkyzne hayran kaldı. Felicity'nin kehribar gzleri umutla parladı. İnsanlar onun sanatını gerekten sevmiřti!

Belediye Başkanı Heron sergiye yaklaştı. Yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve her resmi dikkatle inceledi. 'Bunları sen mi yaptın?' diye sordu. Felicity başını salladı, uzun boynu titriyordu. Belediye Başkanı Heron sıcak bir gülümsemeyle baktı. 'Harikalar—hayat ve renk dolu! Gerçek bir yeteneğin var.' Kalabalığa döndü. 'Cesur çıkışı için Felicity'yi büyük bir alkışla kutlayalım!'

Herkes alkışladı ve tezahürat yaptı. Felicity tüylerine sıcak bir parıltının yayıldığını hissetti. Çok korkmuştu ama şimdi gururlu ve mutluydu. Pip kanadıyla ona sarıldı. 'Yapabileceğini biliyordum!' dedi. Felicity resimlerine, sonra arkadaşına baktı. 'Bana inandığın için teşekkür ederim,' dedi yumuşak bir sesle.

O günden sonra Felicity daha da çok resim yaptı. Gün doğumunda lagünü, dans eden yusuflukları ve arkadaşlarının gülen yüzlerini resmetti. Resimleri lagünün dört bir yanındaki yuvalara asıldı. Ve ne zaman utansa, festivali ve bulduğu cesareti hatırladı. Yeni bir şey denemek korkutucuydu ama aynı zamanda harikaydı.

Felicity, iyi bir arkadaş yanındayken en korkutucu şeylerin bile neşeli maceralara dönüşebileceğini öğrendi. Küçük kırmızı beresi hâlâ başında yan yatmıştı ve gök mavisi önlüğü hâlâ renklerle lekeliydi. Ama artık onları güvenle taşıyordu. Lagün festivali her zaman özel bir anı olarak kalacaktı—sanatını paylaştığı ve cesaretini bulduğu gün.